

Ik geef nu al zeven jaar thuisonderwijs aan mijn kinderen en al die tijd is er al sprake van mogelijke nieuwe wetgeving, wat een hoop onzekerheid en spanning met zich meebrengt. Ik had gehoopt dat dit wetsvoorstel thuisonderwijs als erkende onderwijsvorm zou opnemen in de wet en zou zorgen voor meer duidelijkheid, voor zowel ouders als ambtenaren. Dit wetsvoorstel roept bij mij echter vooral veel vragen op.

1. Waarom is ervoor gekozen om thuisonderwijs alleen bij richtingsbezwaren toe te staan? Voor zover ik weet is Nederland daarin het enige land ter wereld. Nu er toezicht op de kwaliteit van het thuisonderwijs komt, zie ik niet in waarom het niet voor alle ouders mogelijk zou moeten zijn om thuisonderwijs te geven.
2. Waarom is het geven van thuisonderwijs na schoolgang onmogelijk? Veel kinderen die nu op school zitten en zeker ook de vele thuiszitters zouden enorm gebaat zijn bij (eventueel tijdelijk) thuisonderwijs. Bovendien kan de situatie binnen een gezin veranderen, waardoor op een later moment de wens of mogelijkheid ontstaat om toch thuisonderwijs te geven.
3. Hoe wordt ervoor gezorgd dat de wetgeving en de eisen aan het onderwijsplan niet door verschillende ambtenaren anders geïnterpreteerd worden? Met de huidige wetgeving is het al per gemeente verschillend hoe makkelijk of moeilijk het kennisgevingsproces verloopt. Dit zal mijns inziens alleen maar meer worden met dit wetsvoorstel.
4. Wordt erbij stil gestaan dat dit wetsvoorstel een hoop extra werk en kosten voor de ouders gaat opleveren, zonder dat dit aantoonbaar bijdraagt aan de kwaliteit van het onderwijs? Wat is de meerwaarde ervan ouders jaarlijks een onderwijsplan te laten opstellen, i.p.v. bijvoorbeeld elke drie jaar? Kunnen ouders ook op een andere manier dan met een leerlingvolgsysteem, bijvoorbeeld d.m.v. een portfolio, de voortgang van hun kind bijhouden om zo de kosten zo laag mogelijk te houden?
5. Waarom is er gekozen voor verplichte toetsen op 6- en 9-jarige leeftijd, alsmede een centrale eindtoets? Dit is niet het geval bij ander onbekostigd onderwijs (B3 scholen). Deze verplichte toetsen leiden tot *teaching-to-the-test*, wat zeer onwenselijk is. Eén van de mooie dingen van thuisonderwijs is juist dat dit niet nodig is, omdat ouders het niveau van hun kind goed kennen zonder dit te hoeven toetsen. Het bijhouden van een leerlingvolgsysteem, portfolio, o.i.d. zou voldoende moeten zijn om de kwaliteit van het onderwijs aan te tonen.
6. Waarom mag maar één ouder structureel het thuisonderwijs verzorgen? Waarom zouden niet beide ouders dit deels kunnen doen of zelfs meerdere gezinnen in groepsverband? Veel docenten werken immers ook parttime, waardoor een schoolklas soms meerdere meesters of juffen heeft. En in het VO hebben kinderen normaal zelfs voor elk vak een andere docent.
7. Waarom moet het thuisonderwijs per se in het Nederlands gegeven worden? Er zijn immers ook genoeg scholen waar het onderwijs juist in het Engels gegeven wordt. Deze eis maakt het voor veel expatgezinnen onmogelijk om thuisonderwijs te geven.
8. Hoe kan een ouder de pedagogisch-didactische vaardigheden aantonen en onderhouden? Moet dan gedacht worden aan het volgen van cursussen en het behalen van certificaten of volstaat het lezen van relevante boeken, bekijken van documentaires en het voeren van gesprekken met andere thuisonderwijzers (al dan niet online)? Momenteel is er slechts een beperkt aanbod in relevante cursussen, die ook nog eens veel geld kosten, terwijl er heel veel kennis aanwezig is en kosteloos gedeeld wordt binnen de thuisonderwijsgemeenschap.
9. Krijgen ouders waarvan de kwaliteit van het thuisonderwijs tekortschiet of waarvan het onderwijsplan is afgekeurd de kans om dit te verbeteren voordat hun (kans op) vrijstelling vervalt? Scholen krijgen daar immers ook een bepaalde periode de tijd voor.
10. Wat is het doel van de gesprekken op de leeftijd van 4 en 12 jaar? Waar zullen deze gesprekken over gaan en waarop worden ouders en kinderen tijdens deze gesprekken beoordeeld? Dit is niet duidelijk omschreven.